

JEZUS ZWYCIĘŻA, A SZATAN PRZEGRYWA

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 25 marca

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ap 12,1-17; Ef 5,25-27.32; Flp 3,9; Dn 7,25; Iz 14,12-14; Ap 13,14-17.

TEKST PAMIĘCIOWY: „I zawarł smok gniewem na niewiastę, i odszedł, aby podjąć walkę z resztą jej potomstwa, które strzeże przykazań Bożych i trwa przy świadectwie o Jezusie” (Ap 12,17).

Współczesny amerykański pisarz Cormac O’Brien w swojej książce zatytułowanej *Outnumbered: Incredible Stories of History’s Most Surprising Battlefield Upsets*⁷ opisuje bitwy, w których mniej nieliczne armie pokonywały dużo liczniejsze wojska nieprzyjaciela. Wspomina o armii kartagińskiego wodza Hannibala (247-183) złożonej z 55 tysięcy wojowników, która pod koniec trzeciego wieku przed Chrystusem pokonała „niezwyciężone” rzymskie legiony w liczbie 80 tysięcy żołnierzy zaprawionych w licznych wojnach. Opisuje także niezwykle dokonania niewielkiej armii macedońskiego króla Aleksandra Wielkiego (356-323), która w drugiej połowie czwartego wieku przed Chrystusem podbiła ogromne imperium perskie.

My także uczestniczymy w walce na śmierć i życie z przebiegłym wrogiem. Jesteśmy nieliczni i walczymy z niepojętymi przeciwnościami. Siły zła wydają się nie do pokonania. Wygląda na to, że nasza klęska jest nieunikniona. Zwycięstwo wydaje się bardzo odległe. Z ludzkiego punktu widzenia siły szatana przewyższają nas wielokrotnie.

Jednak dzięki Bogu, pozostając nawet w mniejszości, spotykając się z przeciwnościami nie do pokonania (z ludzkiego punktu widzenia) oraz będąc atakowani zaciekle przez szatana, ostatecznie zwyciężymy przez Jezusa. Tematem *Apokalipsy Jana*, ostatniej księgi *Biblii*, jest zwycięstwo Jezusa i klęska szatana. Istota wielkiego boju jest ukazana w 12. rozdziale *Apokalipsy Jana*. Temu rozdziałowi przyrzemy się w lekcji bieżącego tygodnia. To studium dobrze przygotowuje nas do zrozumienia 14. rozdziału *Apokalipsy Jana* i przesłań trzech aniołów.

⁷ Co można by oddać następująco: *Przewaga liczebna. Niesamowite opowieści o najbardziej zaskakujących wydarzeniach na polach bitew w dziejach świata (przyp. tłum.).*

W 12. rozdziale *Apokalipsy Jana* przedstawiono szereg dramatycznych wydarzeń i scen z odwiecznego boju między dobrem a złem, który rozpoczął się w niebie i przeniósł się na ziemię. Wydarzenia te wiodą nas przez dzieje świata — od pierwszych scen buntu szatana w niebie aż po brutalny atak na lud Boży w czasie końca.

Przeczytaj Ap 12,7-9. Wersety te ukazują wielki bój między dobrem a złem. Jak to możliwe, że do takiego konfliktu doszło właśnie w niebie? Jak wersety te ukazują prawdę o wolnej woli i wolności wyboru?

Wolność wyboru jest fundamentalną zasadą Bożego panowania zarówno w niebie, jak i na ziemi. Bóg nie stwarza robotów ani w niebie, ani na ziemi. Będąc stworzeni na obraz Boga, ludzie otrzymali zdolność dokonywania moralnych wyborów.

Zdolność dokonywania wyborów jest ściśle związana ze zdolnością do miłowania. Jeśli odbierze się komuś zdolność wybierania, to jednocześnie odbierze się mu zdolność kochania, bo miłość nie może istnieć przez wolności — nie może zostać wymuszona ani narzucona z góry. Miłość jest wyrażana wyłączenie w ramach wolnej woli. Każdy z aniołów w niebie musiał wybrać albo umiłowanie Boga, albo kierowanie się egoizmem, arogancją i pychą. Jak niebiańscy aniołowie musieli dokonać wiecznego wyboru w kwestii miłowania, tak *Apokalipsa Jana* przedstawia nam wieczny wybór w kontekście ostatniego konfliktu na ziemi.

W wielkim boju nikt nie może zachować neutralności (zob. Łk 11,23). Nikt też nie pozostanie bezstronny w ostatnim konflikcie na ziemi. Jak każdy anioł musiał stanąć po stronie Jezusa albo po stronie Lucyfera, tak wszyscy ludzie będą musieli dokonać ostatecznego i nieodwołalnego wyboru w czasie końca. Komu okażemy lojalność, cześć i posłuszeństwo? Od początku ludzkość stoi wobec tego wyboru, a konieczność jego dokonania dramatycznie da o sobie znać podczas ostatniego kryzysu w dziejach świata.

Jednak dana nam została niesamowicie dobra nowina. Otóż w 12. rozdziale *Apokalipsy Jana* opisano triumf Chrystusa w tym konflikcie, a my wszyscy, korzystając z naszej wolnej woli, możemy stanąć po Jego zwycięskiej stronie. Mamy przywilej dokonania wyboru stron w walce, wiedząc z góry, kto zostanie zwycięzcą.

Pomyśl, jak święte są dla Jezusa nasza wolna wola i nasz wolny wybór, skoro obdarzył nas nimi, choć wiedział, że zapłaci za to swoją śmiercią na krzyżu (zob. 2 Tm 1,9). Jak uświadamia to nam potrzebę ostrożnego korzystania z tego świętego i kosztownego daru?

Od początku szatan usiłował zniszczyć Chrystusa (zob. Ap 12,4-5). Jednak każda taka próba kończyła się porażką. Po narodzeniu Jezusa anioł ostrzegł Józefa i Marię przed morderczymi zamiarami Heroda, dzięki czemu uciekli z Dzieckiem do Egiptu. Na pustyni Jezus odparł najsilniejsze pokusy, będąc uzbrojony w moc Słowa Bożego. Umierając na krzyżu dla zbawienia ludzi, objawił ogrom swojej miłości i wyzwolił nas od potępienia i kary za grzech. Wreszcie, zmartwychwstając jako nasz Żywy Arcykapłan, uzyskał możliwość wyzwolenia nas z mocy grzechu.

Przeczytaj Ap 12,4-6.9; Ef 5,25-27.32; Ps 2,7-9 i znajdź znaczenie następujących symboli:

Smok

Kobieta

Chłopiec

Żelazna laska

W *Biblii* laska jest symbolem panowania lub władzy. Laska żelazna to symbol niezłomnego, wszechpotężnego i niezwyciężonego Władcy. Jezus stawił czoło wszelkiego rodzaju pokusom, jakich doświadczamy, ale wyszedł z nich zwycięsko. Diabeł jest pokonanym wrogiem. Chrystus zatriumfował nad nim przez swoje życie, swoją śmierć i swoje zmartwychwstanie. Ponieważ Jezus pokonał diabła na krzyżu Golgoty, my także możemy zwyciężyć. Zwycięstwo Chrystusa nad szatanem było zupełne, ale wielki bój między Chrystusem a szatanem jeszcze się nie skończył.

Gdy przyjmujemy przez wiarę to, czego Chrystus dokonał dla nas, nasz dług grzechu zostaje anulowany, a nasze grzechy — przebaczone. Będąc okryci sprawiedliwością Chrystusa, otrzymujemy status doskonałych przed Bogiem. Paweł opisał to jako *znalezienie się w Nim*: „Nie mając mojej sprawiedliwości, pochodzącej z Prawa, lecz Bożą sprawiedliwość, otrzymaną dzięki wierze w Chrystusa, sprawiedliwość pochodzącą od Boga, opartą na wierze” (Flp 3,9 BT). Skoro otrzymujemy przebaczenie, nie ma już o co nas oskarżyć. Jezus zwyciężył na zawsze wszystko — to, co najgorsze grzech i zło mogły Mu uczynić. Wziął na siebie cały atak zła i odparł je. Gdy przyjmujemy Jezusa przez wiarę, to Jego zwycięstwo zostaje nam przypisane.

Dlaczego pewność zbawienia oparta na zwycięstwie Chrystusa nad szatanem jest dla nas tak ważna? Jak to, co Paweł napisał w Flp 3,9, może się stać naszym własnym doświadczeniem?

Biblia świadczy o tym, że Jezus nigdy nie przegrał w bitwie z szatanem. Jest On Potężnym Zwycięzcą. Skutecznie pokonał siły zła. Wierzyć, że Jezus odniósł zwycięstwo nad pokusami szatana, to jedno, ale czym innym jest wierzyć, że zwycięstwo Chrystusa jest także naszym zwycięstwem.

Przeczytaj Ap 12,10. Jaką zachętę możemy czerpać z faktu, że nasz oskarżyciel „zrzucony został...”?

Choć bitwa jeszcze toczy się na ziemi, szatan już przegrał. Dotyczy to nie tylko ostatecznego zwycięstwa Chrystusa w szczytowym momencie dziejów ludzkości, ale także naszej walki ze zwierzchnościami i mocami zła w naszym osobistym życiu. Niektórzy chrześcijanie wiodą życie w poczuciu rozczarowującej porażki. Mają nadzieję, że kiedyś zwyciężą niewłaściwe postawy czy nawyki, ale nigdy w swoim osobistym życiu nie przyjmują rzeczywistości Chrystusowego zwycięstwa odniesionego dla nich.

Przeczytaj Ap 12,11. Jakie zapewnienie zwycięstwa daje nam Chrystus w tym wersecie?

W przesłaniach Chrystusa do siedmiu zborów słowo *zwycięzca* użyte zostało siedmiokrotnie. W Ap 12,11 znowu pojawia się pojęcie *zwycięstwa*. W greckim oryginale występuje tu słowo *nikan* (*odnieść zwycięstwo*). Można je dosłownie przetłumaczyć w sposób następujący: *zdobyć, podbić, uzyskać przewagę, zatriumfować, wyjść zwycięsko*. Zwróć uwagę, w jaki sposób możemy zostać zwycięzcami. Ap 12,11 potwierdza, że naszą rękojmnią zwycięstwa jest „krew Baranka”.

W proroczej wizji zawartej w Ap 5,6 Jan widzi w niebie „Baranka jakby zabitego”. Ofiara Chrystusa jest tą kwestią, która skupia uwagę całego nieba. Nic tak dobitnie nie dowodzi nieskończonej i niepojętej miłości Boga do ludzi jak ofiarna śmierć Chrystusa na krzyżu.

Gdy przez wiarę przyjmujemy to, czego Chrystus dokonał dla nas, nasz dług zostaje anulowany, a my zostajemy uznani za doskonałych przed Bogiem. Nasze grzechy zostają przebaczone (zob. Kol 1,14; Ef 1,7; Kol 2,14), gdyż „zrzucony został oskarżyciel braci naszych” (Ap 12,10). Zostajemy odkupieni, uznani za zwycięzców i zbawieni nie ze względu na jakieś nasze zasługi, ale dlatego, że Chrystus zwyciężył, oddając swoje życie za nas.

Przeczytaj Ap 12,6 i porównaj z Ap 12,14-16. Zwróć uwagę szczególnie na umiejscowienie wydarzeń w czasie, atak szatana na niewiastę (Kościół Boży) oraz opiekę Boga nad Jego ludem. O czym jest mowa w tych wersetach?

„Tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni” w Ap 12,6 to ten sam okres co czas, dwa czasy i pół czasu w Ap 12,14. Inne proroctwa dotyczące tego samego okresu są zapisane w Dn 7,25 i Ap 11,2-3; 13,5. Ponieważ mamy tu do czynienia z proroczymi symbolami (bo przecież nie chodzi tu o mieszkającą na pustyni rzeczywistą kobietę ze skrzydłami), to musimy zastosować zasadę *dzień za rok* dotyczącą interpretacji proroczego czasu (zob. np. Lb 14,34; Ez 4,4-6). Znaczy to po prostu, że jeden dzień w proroctwie oznacza jeden rzeczywisty, historyczny rok. W *Andrews Study Bible* czytamy o tym proroczym okresie: „Interpretatorzy historycyści z reguły rozumieli okres tysiąca dwustu sześćdziesięciu proroczych dni jako oznaczający tysiąc dwieście sześćdziesiąt rzeczywistych lat — od 538 do 1798 roku”⁸. Upadły Kościół wraz z upadłym państwem uciskał, prześladował i czasami mordował wierny lud Boży.

Straszliwe szatańskie prześladowanie wierzących w *Biblię* chrześcijan stanowi część wielkiego boju między dobrem a złem. Wychodząc z ciemności średniowiecza w czasach reformacji, chrześcijanie mieli do wyboru albo okazać wierność Słowu Bożemu, albo bezkrytycznie przyjąć kościelne dogmaty. Wówczas to prawda po raz kolejny zatriumfowała, a Bóg posiadał lud dochowiający Mu wierności wbrew potężnemu naporowi większości.

W wersetach tych występują niesamowicie budujące wyrazy troski Boga o Jego lud. W Ap 12,6 użyte zostało wyrażenie „miejsce przygotowane przez Boga”. W Ap 12,14 powiedziano, że niewiasta jest *żywiona* na pustyni, a w Ap 12,16 oznajmiono, że „ziemia przyszła niewieście z pomocą”. W czasach najsilniejszych prześladowań Bóg szczególnie chronił swój Kościół. Podobnie ochroni swoją wierną resztę w czasie końca.

Podczas wspólnego studium biblijnego opowiedz o okresie prób i trudności w twoim życiu, gdy byłeś bliski rezygnacji, ale Bóg dał ci miejsce ucieczki i wspierał cię w walce z pojawiającymi się problemami. Jak Bóg okazywał ci wsparcie, gdy najbardziej tego potrzebowałeś?

⁸ Komentarz do Ap 11,2, w: *Andrews Study Bible. Light. Depth. Truth*, Berrien Springs 2010, s. 1673.

Odkąd zbuntował się w niebie, diabeł toczy walkę przeciwko Chrystusowi (zob. Ap 12,7). Wówczas jego celem było przejęcie panowania nad wszechświatem (zob. Iz 14,12-14) i cel ten nie zmienił się do dziś. W ostatnich dniach historii świata diabeł zwróci całą swoją uwagę na lud Boży. Ap 12,17 z naciskiem podkreśla, że smok (szatan) pała gniewem na niewiastę (Kościół) i przygotowuje się do szczególnej wojny z resztą jej potomstwa. Słowo przełożone jako *reszta*⁹ (BW) jest czasami tłumaczone także jako *ostatki*, stąd nazwa *Kościół ostatek* określająca lud Boży w czasie końca. Boża reszta dochowa wierności Chrystusowi, będąc posłuszna Jego prawdzie i wierna Jego misji.

Przeczytaj Ap 12,17. Jakie cechy Bożej reszty, Bożego Kościoła w czasie końca, są podane w tym wersecie?

W Ap 12,17 szatan (smok) wrze gniewem na niewiastę, Kościół Boży. Diabeł nienawidzi ludzi, którzy przestrzegają przykazań Bożych. Uczyni więc wszystko, co w jego mocy, aby ich zniszczyć.

Podburzy władze religijne i świeckie do ekonomicznego bojkotu ludzi wiernych Bogu, a w końcu także do skazania ich na śmierć (zob. Ap 13,14-17). Ponieważ szatan nie może już bezpośrednio szkodzić Chrystusowi, zatem będzie usiłował zniszczyć przedmiot największej troski Chrystusa — Jego Kościół. Ostatnia wojna na ziemi nie zostanie stoczona na Bliskim Wschodzie i nie będzie militarnym starciem światowych potęg. Zostanie stoczona w umysłach ludu Bożego rozproszonego po całym świecie. Będzie to wojna między dwiema przeciwnymi siłami — między Chrystusem a szatanem. Wobec tego konfliktu nikt na ziemi nie pozostanie neutralny.

Najważniejsze pytanie, na jakie odpowie ten ostatni konflikt, jest następujące: Kto jest naszym panem i komu jesteśmy wierni? Niebo wzywa wierzących, którzy przejęci miłością Chrystusa, odkupieni Jego łaską, oddani realizacji Jego celów, wspierani mocą Ducha Świętego i posłuszni przykazaniom Bożym, są gotowi stawić czoło śmierci dla sprawy Chrystusa.

Nasz świat zmierza do ostatecznego kryzysu. W Jezusie, przez Jezusa i ze względu na Jezusa nasze zwycięstwo jest pewne, jeśli tylko trwamy w łączności z Nim przez wiarę, która prowadzi do posłuszeństwa. Wszystko to sprowadza się do jednego — naszego wyboru.

Jak postrzegasz rzeczywistość Ap 12,17 w twoim życiu i chrześcijańskim doświadczeniu? W jaki sposób wielki bój rozgrywa się w twoim życiu?

⁹ BI: *pozostali* z, NBG: *ci, co pozostają* z, BJW: *drudzy* z, SŻ: *inni* (przyp. red.).

DO DALSZEGO STUDIUM

W pewnym sensie możemy powiedzieć, że Bóg nie miał wyboru. Jeśli chciał stworzyć istoty, które będą mogły Go miłować oraz miłować się nawzajem, to musiał je obdarzyć prawdziwą wolnością. Gdyby nie były wolne, nie mogłyby miłować, a czym byłyby wszechświat bez miłości? Byłby tym, czym, jak niektórzy twierdzą, jest — jedynie bezmyślną maszynierią działającą według pewnych praw wiążących przyczyny ze skutkami. W takim wszechświecie nie mielibyśmy wolnej woli ani wolności wyboru. Bylibyśmy jedynie podlegającymi prawom fizyki zbiorami cząstek elementarnych tworzącymi ciało i krew. Dość ponury obraz i daleko odbiegający od tego, co, jak wiemy, jest prawdą. Kto z nas może szczerze przyznać, że nasza miłość do rodziców, dzieci czy współmałżonka to jedynie wynik skomplikowanego układu atomów?

„Prawo miłości jest podstawą rządów Bożych, więc szczęście wszystkich rozumnych istot zależy od doskonałego posłuszeństwa jego wielkim zasadom sprawiedliwości. Bóg pragnie od wszystkich stworzonych istot służby miłości — służby wynikającej ze zrozumienia Jego charakteru. Nie jest Mu miłe posłuszeństwo z przymusu, wszystkim więc zapewnia wolność wyboru, aby każdy mógł ofiarować Mu dobrowolną służbę.

Dopóki wszystkie stworzone istoty uznawały posłuszeństwo miłości, w całym Bożym wszechświecie panowała doskonała harmonia. Radością niebiańskich zastępów było wypełnianie zamiarów Stworzyciela. Rozkoszą — odzwierciedlanie Jego chwały i uwielbianie Go. I podczas gdy miłość do Boga była uczuciem najwyższym, wzajemna miłość była ufna i niesamolubna. Żadna nuta niezgody nie burzyła niebiańskiego porządku”¹⁰.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Dlaczego 12. rozdział *Apokalipsy Jana* jest stosownym wprowadzeniem do przesłań trzech aniołów w 14. rozdziale *Apokalipsy Jana*, zwłaszcza w kontekście nadchodzącego konfliktu w czasie końca?

2. Jak 12. rozdział *Apokalipsy Jana* wzmacnia twoją ufność i wiarę w codziennej walce z pokusami i przeciwnościami?

3. Niektórzy wierzą, że nasze czyny są w znacznym stopniu określone przez nasze dziedziczne cechy i sposób, w jaki ukształtowało nas środowisko. Czy zgadzasz się z tym poglądem? Jaką rolę odgrywa wybór w kwestii naszego postępowania? Podczas wspólnego studium biblijnego omów powiązanie istniejące między naszym wyborem a mocą Boga działającą w nas.

¹⁰ Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 10.